

ning, der fæstner sig mere og mere, er det i Paragrafens sidste Stykke foreslaaet, at Bøder for Overtrædelse af Loven eller Regulativerne skal tilflyde Statskassen.

Bestemmelsen i § 17 svarer til Lov af 21. Juni 1867 § 8.

Ligesom ifølge den foran omtalte Bestemmelse i § 3 de i Henhold til § 1 udfærdigede Bevillinger under visse nærmere angivne Betingelser skal kunne inddrages, saaledes indeholder § 18 en Bestemmelse om, at Ret til Handel med brugte Genstande i Henhold til § 23, § 31, § 32 og § 33, jfr. § 35 i Lov af 29. December 1857 saavel som Ret til at drive Næring som Auktionsholder skal kunne fradømmes under tilsvarende Betingelser. Det bemærkes herved, at den almindelige Bestemmelse i § 11 i den nysnævnte Lov om Forbrydelse af Borgerskab eller Næringsbevis er anset for utilstrækkelig med Hensyn til de her omtalte Virksomheder.

§ 19 indeholder en til Lov af 21. Juni 1867 § 9 svarende Overgangsbestemmelse.

I Forslagets § 20 og dets Slutningsbestemmelser er optaget de ovenfor omtalte, af Udvalget foreslaaede Forskrifter angaaende det kgl. Assistentshus.

Den ved Forordning af 29. Juni 1753 § 8 hjemlede Fritagelse for Assistentshuset for at udlevere Genstande, pantsatte af en dertil uberettiget Person, medmindre Pantesummen med paaløbne Renter indbetales, har, som bekendt, længe været Genstand for Kritik. Det maa ogsaa, selv om man maatte

anse vore Vindikationsregler for temmelig vidtgaaende, erkendes, at det i sig selv er utiltalende, at Staten paa de bestjaalnes Bekostning forbeholder sig en Undtagelsesstilling med Hensyn til de ellers gældende Vindikationsregler, og Assistentshusets Særstilling i den her omhandlede Henseende foreslaas derfor ophævet.

At der ikke i den Omstændighed, at Privilegiets Ophævelse vil betyde et Tab for Statskassen, lader sig se et Argument for dets Opretholdelse, er en Selvfølge, og det er derfor ogsaa kun for Fuldstændigheds Skyld, at det her skal bemærkes, at det Beløb, som Staten i Kraft af Privilegiet forholder de bestjaalne, indskrænker sig til nogle faa Tusind Kroner aarligt.

Bestemmelsen i § 20, 1ste Stykke, paalægger Administrationen at udfærdige regulativmæssige Forskrifter angaaende Assistentshusets Drift. Disse Forskrifter vil i mangt og meget kunne affattes med lignende Indhold som de, der i Henhold til § 10 paatænkes givet for de private Pantelaanere. Nogen Bestemmelse om Strafansvar for Overtrædelse af Forskrifterne er ikke optaget i Forslaget, idet de vil kunne hævdes i Kraft af det embedsmæssige Underordningsforhold, hvori det paagældende Personale befinder sig.

Den i de sønderjydske Landsdele gældende Lovgivning om Pantelaanervirksomhed og Handel med brugte Genstande indeholdes navnlig i Gewerbe-Ordnung §§ 34, 35 og 38.